

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 5ης Ιουνίου 2014*

«Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμοί (ΕΚ) 40/94 και 44/2001 — Κοινοτικό σήμα — Άρθρο 93, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Διεθνής δικαιοδοσία σε περίπτωση παραποίησης/απομιμήσεως σήματος — Καθορισμός του τόπου επελεύσεως του ζημιολόγου γεγονότος — Διασυννοριακή συνέργεια πλειόνων προσώπων στην ίδια παράνομη πράξη»

Στην υπόθεση C-360/12,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) με απόφαση της 28ης Ιουνίου 2012, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 31 Ιουλίου 2012, στο πλαίσιο της δίκης

Coty Germany GmbH, πρώην Coty Prestige Lancaster Group GmbH,

κατά

First Note Perfumes NV,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen, πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts, αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, ασκούντα καθήκοντα δικαστή του τετάρτου τμήματος, M. Safjan (εισηγητή), J. Malenovský και A. Prechal, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Jääskinen

γραμματέας: M. Aleksejev, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 19ης Σεπτεμβρίου 2013,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Coty Germany GmbH, πρώην Coty Prestige Lancaster Group GmbH, εκπροσωπούμενη από τους K. Schmidt-Hern και U. Hildebrandt, Rechtsanwälte,
- η First Note Perfumes NV, εκπροσωπούμενη από τον M. Dinnes, Rechtsanwalt,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις F. Wannek και J. Kemper καθώς και από τον T. Henze,
- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τον A. Robinson,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

- η Ελβετική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον D. Klingele,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους F. Bulst και M. Wilderspin,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 21ης Νοεμβρίου 2013,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 93, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), και του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Coty Germany GmbH (στο εξής: Coty Germany), πρώην Coty Prestige Lancaster Group GmbH, και της First Note Perfumes NV (στο εξής: First Note), σχετικά με προβαλλόμενη προσβολή δικαιωμάτων αντλούμενων από κοινοτικό σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η Coty Germany και παράβαση του γερμανικού νόμου κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb), λόγω της πώλησής, στο Βέλγιο, προϊόντων παραποίησης/απομίμησης σε Γερμανό επιχειρηματία, ο οποίος τα μεταπώλησε εντός της Γερμανίας.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 40/94

- 3 Κατά την αιτιολογική σκέψη 15 του κανονισμού 40/94:

«[Εκτιμώντας] ότι οι αποφάσεις περί εγκυρότητας και παραποίησης/απομίμησης των κοινοτικών σημάτων είναι απαραίτητο να ισχύουν και να καλύπτουν το σύνολο της Κοινότητας, δεδομένου ότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να αποφεύγονται αντιφατικές αποφάσεις των δικαστηρίων και του Γραφείου [Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), στο εξής: ΓΕΕΑ] και να μην προσβάλλεται ο ενιαίος χαρακτήρας των κοινοτικών σημάτων· [εκτιμώντας] ότι οι κανόνες της σύμβασης [της 27 Σεπτεμβρίου 1968] περί [διεθνούς] δικαιοδοσίας και εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων που εκδίδονται επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων [ΕΕ 1982, L 388, σ. 7, στο εξής: Σύμβαση των Βρυξελλών], εφαρμόζονται σε όλες τις δικαστικές υποθέσεις που αφορούν κοινοτικά σήματα, εκτός εάν προβλέπεται παρέκκλιση από τον παρόντα κανονισμό».

- 4 Το άρθρο 9 του ίδιου κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Δικαίωμα που παρέχει το κοινοτικό σήμα», προβλέπει στις παραγράφους του 1 και 3 τα εξής:

«1. Το κοινοτικό σήμα παρέχει στο δικαιούχο αποκλειστικό δικαίωμα. Ο δικαιούχος δικαιούται να απαγορεύει σε κάθε τρίτο, να χρησιμοποιεί στις συναλλαγές, χωρίς τη συγκατάθεσή του:

- α) κάθε σημείο [που είναι πανομοιότυπο] με το κοινοτικό σήμα για υπηρεσίες ή προϊόντα που [είναι πανομοιότυπα εκείνων] για [τα οποία] το σήμα έχει καταχωρισθεί·

- β) κάθε σημείο για το οποίο, λόγω του [ότι αυτό είναι πανομοιότυπο ή παρόμοιο] με το κοινοτικό σήμα [και λόγω του ότι είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που] καλύπτονται από το κοινοτικό σήμα και το σημείο, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως από μέρους του κοινού. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχετίσεως μεταξύ σημείου και σήματος·
- γ) σημείο, που [είναι πανομοιότυπο ή παρόμοιο] με το κοινοτικό σήμα, για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με εκείνες για τις οποίες έχει καταχωρισθεί το κοινοτικό σήμα, εάν αυτό χαιρεί φήμης στην Κοινότητα και η χρησιμοποίηση χωρίς [νόμιμη] αιτία του σημείου θα [συνεπαγόταν την άντληση αθέμιτου οφέλους] από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του κοινοτικού σήματος ή θα έβλαπτε τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.

[...]

3. Το δικαίωμα που παρέχει το κοινοτικό σήμα αντιτάσσεται κατά τρίτων από την ημερομηνία της δημοσίευσης της καταχώρισης του σήματος. Εντούτοις, δύναται να απαιτηθεί εύλογη αποζημίωση για ενέργειες μεταγενέστερες της δημοσίευσης αίτησης κοινοτικού σήματος, οι οποίες θα απαγορεύονταν μετά τη δημοσίευση της καταχώρισης του σήματος και λόγω αυτής. Το επιλαμβανόμενο όμως δικαστήριο δεν μπορεί να αποφανθεί επί της ουσίας πριν δημοσιευθεί η καταχώριση.»

- 5 Το άρθρο 14, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός δεν αποκλείει την άσκηση αγωγών σχετικά με κοινοτικό σήμα βάσει του δικαίου των κρατών μελών, ιδίως περί αστικής ευθύνης και αθέμιτου ανταγωνισμού.»

- 6 Το άρθρο 90 του κανονισμού 40/94, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εφαρμογή της σύμβασης περί δικαιοδοσίας και εκτελέσεως», ορίζει τα εξής:

«1. Εφόσον δεν ορίζεται άλλως στον παρόντα κανονισμό, στις διαδικασίες που αφορούν τα κοινοτικά σήματα και τις αιτήσεις κοινοτικού σήματος καθώς και στις δίκες που αφορούν τις ταυτόχρονες ή διαδοχικές αγωγές που ασκούνται με βάση κοινοτικά και εθνικά σήματα, εφαρμόζονται οι διατάξεις της [Συμβάσεως των Βρυξελλών], όπως τροποποιήθηκε [με] τις συμβάσεις προσχώρησης στη σύμβαση αυτή των κρατών που προσχώρησαν στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, του συνόλου της σύμβασης αυτής και των συμβάσεων προσχώρησης καλουμένου εφεξής “σύμβαση περί δικαιοδοσίας και εκτελέσεως”.

2. Όσον αφορά τις διαδικασίες μετά από αγωγές και ανταγωγές που προβλέπονται στο άρθρο 92:

- α) το άρθρο 2, το άρθρο 4, το άρθρο 5, παράγραφοι 1, 3, 4 και 5, και το άρθρο 24 της σύμβασης περί δικαιοδοσίας και εκτελέσεως δεν εφαρμόζονται·

[...].»

- 7 Το άρθρο 91, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι:

«Τα κράτη μέλη ορίζουν στο έδαφός τους το μικρότερο δυνατό αριθμό πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων εθνικών δικαστηρίων που καλούνται στο εξής “δικαστήρια κοινοτικών σημάτων” [και] τα οποία ασκούν [τις αρμοδιότητες] που τους ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό.»

- 8 Κατά το άρθρο 92 του ίδιου κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «[Δικαιοδοσία σε περίπτωση παραποίησης/απομίμησης και [κύρους]]»:

«Τα δικαστήρια κοινοτικών σημάτων έχουν αποκλειστική [δικαιοδοσία] για την εκδίκαση:

- α) όλων των αγωγών για παραποίηση/απομίμηση και —εάν επιτρέπεται από το εθνικό δίκαιο— για επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος·
 - β) των αναγνωριστικών αγωγών για μη παραποίηση/απομίμηση, αν επιτρέπεται από το εθνικό δίκαιο·
 - γ) όλων των αγωγών που εγείρονται για πράξεις που προβλέπονται στο άρθρο 9, παράγραφος 3, δεύτερη [περίοδος]·
 - δ) των ανταγωγών για έκπτωση ή ακυρότητα του κοινοτικού σήματος που προβλέπονται στο άρθρο 96.»
- 9 Το άρθρο 93 του κανονισμού 40/94, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διεθνής δικαιοδοσία», ορίζει τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη [των διατάξεων] του παρόντος κανονισμού, καθώς και της σύμβασης περί δικαιοδοσίας και εκτελέσεως που [έχουν εφαρμογή] δυνάμει του άρθρου 90, οι διαδικασίες που προκύπτουν από αγωγές και ανταγωγές που προβλέπονται στο άρθρο 92 διεξάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο ο εναγόμενος έχει την κατοικία του ή, αν δεν έχει κατοικία σε ένα από τα κράτη μέλη, στο δικαστήριο του κράτους μέλους στο οποίο έχει εγκατάσταση.

2. Εάν ο εναγόμενος δεν έχει ούτε κατοικία ούτε εγκατάσταση σε κράτος μέλος, οι διαδικασίες αυτές διεξάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του ο ενάγων ή, αν δεν έχει κατοικία σε ένα από τα κράτη μέλη, ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει εγκατάσταση.

3. Εάν ούτε ο εναγόμενος ούτε ο ενάγων έχουν κατοικία ή εγκατάσταση, οι εν λόγω διαδικασίες διεξάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει το [ΓΕΕΑ].

[...]

5. Οι διαδικασίες που προκύπτουν από αγωγές και ανταγωγές που προβλέπονται στο άρθρο 92 πλην των αναγνωριστικών αγωγών για τη μη παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος, μπορούν επίσης να διεξαχθούν ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο διαπράχθηκε ή επαπειλείται να διαπραχθεί η παραποίηση/απομίμηση ή στο οποίο [τελέσθηκε] πράξη προβλεπόμενη στο άρθρο 9, παράγραφος 3, δεύτερη [περίοδος].»

- 10 Το άρθρο 94 του εν λόγω κανονισμού 40/94, το οποίο φέρει τον τίτλο «Έκταση της [διεθνούς δικαιοδοσίας]», προβλέπει στην παράγραφο του 2 ότι:

«Ένα δικαστήριο κοινοτικών σημάτων, η [διεθνής δικαιοδοσία] του οποίου βασίζεται στο άρθρο 93, παράγραφος 5, είναι αρμόδιο να αποφαινεται μόνον για τις πράξεις που διαπράχθηκαν ή που επαπειλούνται να διαπραχθούν στο έδαφος του κράτους μέλους, στο οποίο εδρεύει το δικαστήριο αυτό.»

Ο κανονισμός 44/2001

- 11 Από την αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 44/2001 προκύπτει ότι ο κανονισμός αυτός, προς το συμφέρον της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, σκοπεί στη θέσπιση «διατάξεων σχετικά με την ενοποίηση των κανόνων σύγκρουσης δικαιοδοσίας στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθώς και σχετικά με την απλούστευση των διατυπώσεων για την ταχεία και απλή αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων κρατών μελών που δεσμεύονται από τον [παρόντα] κανονισμό [...]».
- 12 Οι αιτιολογικές σκέψεις 11, 12 και 15 του εν λόγω κανονισμού έχουν ως εξής:
- «(11) Οι κανόνες δικαιοδοσίας πρέπει να παρουσιάζουν υψηλό βαθμό προβλεψιμότητας και να βασίζονται στην αρχή της γενικής δωσιδικίας της κατοικίας του εναγομένου και η δωσιδικία αυτή πρέπει να ισχύει πάντοτε, εκτός από μερικές συγκεκριμένες περιπτώσεις όπου το επίδικο αντικείμενο ή η αυτονομία των μερών δικαιολογεί άλλο συνδετικό παράγοντα. Η κατοικία των νομικών προσώπων πρέπει να καθορίζεται αυτοτελώς ώστε να αυξάνεται η διαφάνεια των κοινών κανόνων και να αποφεύγονται οι συγκρούσεις δικαιοδοσίας.
- (12) Η δωσιδικία της κατοικίας του εναγομένου πρέπει να συμπληρωθεί από εναλλακτικές δωσιδικίες που θα ισχύουν λόγω του στενού συνδέσμου μεταξύ του δικαστηρίου και της διαφοράς ή για τη διευκόλυνση του έργου της δικαιοσύνης.
- [...]
- (15) Για λόγους αρμονικής απονομής της δικαιοσύνης θα πρέπει να ελαχιστοποιηθεί η πιθανότητα παράλληλης εκδίκασης μιας υπόθεσης και να αποφεύγεται η έκδοση ασυμβιβάστων αποφάσεων σε δύο κράτη μέλη [...]».
- 13 Οι κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο II του εν λόγω κανονισμού, στα άρθρα του 2 έως 31.
- 14 Στο ίδιο κεφάλαιο II, τμήμα 1, το οποίο φέρει τον τίτλο «Γενικές διατάξεις», περιλαμβάνεται το άρθρο 2, του οποίου η παράγραφος 1 έχει ως εξής:
- «Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους.»
- 15 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001, το οποίο περιλαμβάνεται στο ίδιο τμήμα, ορίζει ότι:
- «Τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους μπορούν να εναχθούν ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους μόνο σύμφωνα με τους κανόνες που περιλαμβάνονται στα τμήματα 2 έως 7 του παρόντος κεφαλαίου.»
- 16 Το άρθρο 5, σημείο 3, του εν λόγω κανονισμού, το οποίο περιλαμβάνεται στο τμήμα 2 του κεφαλαίου 2 του κανονισμού αυτού, που φέρει τον τίτλο «Ειδικές δικαιοδοσίες», του κεφαλαίου II, ορίζει τα εξής:
- «Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος:
- [...]

3) ως προς ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός».

17 Το άρθρο 68, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι:

«Καθόσον ο παρών κανονισμός αντικαθιστά μεταξύ των κρατών μελών τις διατάξεις της Σύμβασης των Βρυξελλών, κάθε παραπομπή στην εν λόγω σύμβαση νοείται ως γενομένη στον παρόντα κανονισμό.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

18 Από την απόφαση του αιτούντος δικαστηρίου προκύπτει ότι η Coty Germany, η οποία εδρεύει στη Μαγεντία (Μάιντς, Γερμανία), παράγει και διανέμει αρώματα και καλλυντικά. Είναι δικαιούχος του τρισδιάστατου κοινοτικού σήματος (λευκού και μαύρου χρώματος) το οποίο έχει καταχωρισθεί με αριθμό 003788767 για αρώματα και το οποίο αναπαριστά φιαλίδιο.

19 Η Coty Germany διαθέτει στο εμπόριο το γυναικείο άρωμα με την ονομασία «Davidoff Cool Water Woman» συσκευασμένο σε έγχρωμο φιαλίδιο που φέρει επιγραφές και αναπαριστά το εν λόγω κοινοτικό σήμα.

20 Η First Note, εταιρία εδρεύουσα στο Oelegem (Βέλγιο), ασκεί δραστηριότητα χονδρικού εμπορίου αρωμάτων. Τον Ιανουάριο του 2007 πώλησε το άρωμα που φέρει την ονομασία «Blue Safe for Women» στον Stefan P. Warenhandel (στο εξής: Stefan P.), του οποίου το εμπορικό κατάστημα βρίσκεται στη Γερμανία. Από την απόφαση του αιτούντος δικαστηρίου προκύπτει ότι ο δεύτερος παρέλαβε τα προϊόντα από τις εγκαταστάσεις της First Note στο Βέλγιο και εν συνεχεία τα μεταπώλησε εντός της γερμανικής επικράτειας.

21 Η Coty Germany ενήγαγε τη First Note, υποστηρίζοντας ότι η εκ μέρους της δεύτερης διανομή του εν λόγω αρώματος εντός φιαλιδίου παρόμοιου εκείνου του οποίου η απεικόνιση αποτελεί το αντικείμενο του προαναφερθέντος σήματος συνιστά παραποίηση σήματος, παράνομη συγκριτική διαφήμιση και αθέμιτη απομίμηση.

22 Η αγωγή αυτή απορρίφθηκε τόσο πρωτοδίκως όσο και κατ' έφεση. Το εφετείο έκρινε με την απόφασή του ότι τα γερμανικά δικαστήρια στερούνται διεθνούς δικαιοδοσίας. Η Coty Germany άσκησε αναίρεση ενώπιον του Bundesgerichtshof. Προς στήριξη της αιτήσεώς της αυτής αναίρέσεως, επικαλείται το υπ' αριθ. 003788767 κοινοτικό σήμα, καθώς και ότι, κατά τον γερμανικό νόμο κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού, οι εμπορικές πρακτικές αυτές επισύρουν κυρώσεις, επικουρικός δε, σε περίπτωση που δεν επιτρέπεται αυτή η συρροή αξιώσεων, στηρίζεται, πρώτον, στο κοινοτικό σήμα και, δεύτερον, στον γερμανικό νόμο κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού.

23 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Bundesgerichtshof αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει το άρθρο 93, παράγραφος 5, του κανονισμού [...] 40/94 την έννοια ότι υφίσταται παραποίηση/απομίμηση σήματος η οποία τελέσθηκε εντός κράτους μέλους (κράτος μέλος Α), κατά την έννοια [της εν λόγω διατάξεως], σε περίπτωση κατά την οποία πράξη που τελέσθηκε εντός άλλου κράτους μέλους (κράτος μέλος Β) συνιστά συνέργεια σε προσβολή των δικαιωμάτων που αντλούνται από σήμα εντός του πρώτου κράτους μέλους (κράτος μέλος Α);

- 2) Έχει το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού [...] 44/2001 την έννοια ότι το ζημιογόνο γεγονός επήλθε σε κράτος μέλος (κράτος μέλος Α), σε περίπτωση κατά την οποία η αδικοπραξία εξαιτίας της οποίας ανέκυψε η εκδικαζόμενη διαφορά ή οι εγειρόμενες αξιώσεις τελέσθηκε σε άλλο κράτος μέλος (κράτος μέλος Β) και συνίσταται σε συνέργεια στην αδικοπραξία (κύρια αδικοπραξία) που τελέσθηκε στο πρώτο κράτος μέλος (κράτος μέλος Α);»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 24 Με το πρώτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινισθεί κατ' ουσίαν αν η φράση περί «κράτους μέλους στο οποίο διαπράχθηκε [...] η παραποίηση/απομίμηση», κατά το άρθρο 93, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση πωλήσεως και παραδόσεως προϊόντος παραποίησης/απομιμήσεως εντός κράτους μέλους, εν συνεχεία δε μεταπωλήσεως από τον αγοραστή εντός άλλου κράτους μέλους, τα δικαστήρια του δεύτερου αυτού κράτους μέλους έχουν, βάσει της εν λόγω διατάξεως, διεθνή δικαιοδοσία να επιληφθούν αγωγής λόγω παραποίησης/απομιμήσεως στρεφόμενης κατά του αρχικού πωλητή, ο οποίος δεν ενήργησε εντός του κράτους μέλους του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου ασκήθηκε η αγωγή.
- 25 Όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η φράση περί «κράτους μέλους στο οποίο διαπράχθηκε [...] η παραποίηση/απομίμηση», κατά το άρθρο 93, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, έχει σημασία ανάλογη αυτής του «τόπου όπου συνέβη [...] το ζημιογόνο γεγονός» κατά το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001.
- 26 Επισημαίνεται συναφώς ότι, παρά την αρχή της εφαρμογής του κανονισμού 44/2001 στην περίπτωση αγωγής σχετικής με κοινοτικό σήμα, η εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του κανονισμού αυτού όσον αφορά την εκδίκαση των αγωγών και ανταγωγών που προβλέπει το άρθρο 92 του κανονισμού 40/94 αποκλείεται βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του δεύτερου αυτού κανονισμού.
- 27 Λαμβανομένης υπόψη της εξαιρέσεως αυτής, η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων κοινοτικών σημάτων που προβλέπει το άρθρο 91, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 να επιλαμβάνονται των αγωγών και ανταγωγών οι οποίες διαλαμβάνονται στο άρθρο 92 του κανονισμού αυτού προκύπτει από τους κανόνες που προβλέπει άμεσα ο ίδιος αυτός κανονισμός και οι οποίοι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 36 των προτάσεών του, αποτελούν ειδικές διατάξεις σε σχέση με τους κανόνες που θεσπίζονται με τον κανονισμό 44/2001.
- 28 Ειδικότερα, βάσει της διατάξεως του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, σε συνδυασμό με αυτήν του άρθρου 92 του ίδιου κανονισμού, αποκλείεται ρητώς η εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 3, της Συμβάσεως των Βρυξελλών, στο οποίο αντιστοιχεί το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001, επί αγωγών λόγω παραποίησης/απομιμήσεως κοινοτικού σήματος.
- 29 Επισημαίνεται συναφώς ότι το άρθρο 93 του κανονισμού 40/94 προβλέπει πλείονες βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας.
- 30 Ειδικότερα, με το άρθρο 93, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 θεμελιώνεται, μεταξύ άλλων, διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους μέλους εντός του οποίου τελέσθηκε ή επαπειλείται να τελεσθεί η πράξη που συνιστά παραποίηση/απομίμηση.

- 31 Όσον αφορά την ερμηνεία του εν λόγω άρθρου 93, παράγραφος 5, λαμβανομένων υπόψη όσων επισημάνθηκαν στις σκέψεις 27 και 28 της παρούσας αποφάσεως, η έννοια του «κράτους μέλους στο οποίο διαπράχθηκε ή επαπειλείται να διαπραχθεί η παραποίηση/απομίμηση», κατά τη διάταξη αυτή, πρέπει να ερμηνεύεται αυτοτελώς σε σχέση με την έννοια του «τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός» κατά το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001.
- 32 Κατά συνέπεια, η ύπαρξη δύο συνδέσμων, δηλαδή αυτού του τόπου όπου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός και αυτού της επελεύσεως της ζημίας, την οποία έχει δεχθεί η νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 (βλ. απόφαση Bier, 21/76, EU:C:1976:166, σκέψη 19, και, πλέον πρόσφατα, απόφαση Kainz, C-45/13, EU:C:2014:7, σκέψη 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), δεν ισχύει άνευ άλλου τινός και όσον αφορά την ερμηνεία της έννοιας του «κράτους μέλους στο οποίο διαπράχθηκε ή επαπειλείται να διαπραχθεί η παραποίηση/απομίμηση», κατά το άρθρο 93, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94.
- 33 Για να καθορισθεί αν η αυτοτελής ερμηνεία της δεύτερης αυτής διατάξεως έχει πάντως ως αποτέλεσμα να γίνει δεκτή η ύπαρξη αυτών των δύο συνδέσμων πρέπει, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, να ληφθεί υπόψη όχι μόνο το γράμμα της εν λόγω διατάξεως, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και οι σκοποί της.
- 34 Όσον αφορά το γράμμα του άρθρου 93, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, η έννοια του «κράτους μέλους στο οποίο διαπράχθηκε ή επαπειλείται να διαπραχθεί η παραποίηση/απομίμηση» υποδηλώνει, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 31 των προτάσεών του, ότι ο σύνδεσμος αυτός σχετίζεται με ενεργή συμπεριφορά του αυτουργού της επίμαχης παραποίησης/απομιμήσεως. Ως εκ τούτου, ο σύνδεσμος τον οποίο προβλέπει η διάταξη αυτή αφορά το έδαφος του κράτους μέλους εντός του οποίου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το γενεσιουργό γεγονός της προβαλλόμενης παραποίησης/απομιμήσεως και όχι του κράτους μέλους εντός του οποίου παράγει τα αποτελέσματά της η εν λόγω παραποίηση/απομίμηση.
- 35 Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι η ύπαρξη διεθνούς δικαιοδοσίας βάσει του εν λόγω άρθρου 93, παράγραφος 5, η οποία θεμελιώνεται στον τόπο όπου παράγει τα αποτελέσματά της η προβαλλόμενη πράξη παραποίησης/απομιμήσεως, αντιβαίνει στο γράμμα του άρθρου 94, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, βάσει του οποίου η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων των κοινοτικών σημάτων δυνάμει αυτού του άρθρου 93, παράγραφος 5, αφορά αποκλειστικώς τις πράξεις που τελέστηκαν ή επαπειλούνται να τελεσθούν εντός του κράτους μέλους του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της υποθέσεως.
- 36 Επιπλέον, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 28 και 29 των προτάσεών του, τόσο το ιστορικό θεσπίσεως όσο και το πλαίσιο εντός του οποίου συντάχθηκε ο κανονισμός 40/94 επιβεβαιώνουν τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης να εισαγάγει παρέκκλιση από τον κανόνα περί διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001, λαμβανομένης υπόψη, ιδίως, της ανεπάρκειας του τελευταίου κανόνα αυτού περί διεθνούς δικαιοδοσίας για την επίλυση των ιδιαίτερων προβλημάτων που εγείρει η προσβολή δικαιωμάτων αντλούμενων από κοινοτικό σήμα.
- 37 Κατά συνέπεια, διεθνής δικαιοδοσία βάσει του άρθρου 93, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 μπορεί να θεμελιωθεί μόνον υπέρ των δικαστηρίων κοινοτικών σημάτων του κράτους μέλους εντός του οποίου τέλεσε ο εναγόμενος την προβαλλόμενη παράνομη πράξη.
- 38 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η φράση περί «κράτους μέλους στο οποίο διαπράχθηκε [...] η παραποίηση/απομίμηση», κατά το άρθρο 93, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση πωλήσεως και παραδόσεως προϊόντος παραποιήσεως/απομιμήσεως εντός κράτους μέλους, εν συνεχεία δε μεταπωλήσεως από τον αγοραστή εντός άλλου κράτους μέλους, δεν μπορεί να θεμελιωθεί βάσει της διατάξεως αυτής διεθνής

δικαιοδοσία για την εκδίκαση αγωγής λόγω παραποιήσεως/απομιμήσεως στρεφόμενης κατά του αρχικού πωλητή που δεν ενήργησε εντός του κράτους μέλους του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου ασκήθηκε η αγωγή.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 39 Με το δεύτερο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινισθεί κατ' ουσίαν αν το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία προβάλλεται ισχυρισμός περί παράνομης συγκριτικής διαφημίσεως ή αθέμιτης απομιμήσεως σημείου προστατευόμενου βάσει κοινοτικού σήματος, τις οποίες απαγορεύει ο νόμος κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού του κράτους μέλους του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της υποθέσεως, μπορεί να θεμελιωθεί στη διάταξη αυτή διεθνής δικαιοδοσία για την εκδίκαση αγωγής λόγω ευθύνης, βάσει του εν λόγω εθνικού νόμου, ασκηθείσας κατά ενός εκ των φερομένων ως αυτουργών ο οποίος είναι εγκατεστημένος εντός άλλου κράτους μέλους και για τον οποίο υποστηρίζεται ότι διέπραξε την προβαλλόμενη παράβαση εντός του άλλου αυτού κράτους μέλους.
- 40 Επισημαίνεται συναφώς ότι το άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 ορίζει ρητώς ότι αγωγές σχετικές με το κοινοτικό σήμα επιτρέπεται να ασκούνται βάσει του δικαίου των κρατών μελών, ιδίως δε του δικαίου περί αστικής ευθύνης και αθέμιτου ανταγωνισμού.
- 41 Οι αγωγές αυτές δεν εμπίπτουν στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων κοινοτικών σημάτων. Η διεθνής δικαιοδοσία για την εξέταση των αγωγών αυτών δεν διέπεται επομένως από τον κανονισμό 40/94. Ως εκ τούτου, η διεθνής δικαιοδοσία επί αγωγών που ασκούνται βάσει του εθνικού νόμου κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού πρέπει να καθορίζεται βάσει των διατάξεων του κανονισμού 44/2001.
- 42 Συνεπώς, όσον αφορά αξίωση βασιζόμενη σε παραβίαση του εθνικού νόμου κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού, εφαρμογή έχει το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 προκειμένου να θεμελιωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της υποθέσεως.
- 43 Όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001, πρέπει να υπομνησθεί καταρχάς ότι το σύνολο των διατάξεων του κανονισμού αυτού πρέπει να ερμηνεύεται αυτοτελώς, βάσει του συστήματος και των σκοπών του (απόφαση Melzer, C-228/11, EU:C:2013:305, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 44 Βάσει του κεφαλαίου II, τμήμα 2, του κανονισμού 44/2001, προβλέπεται σειρά ειδικών βάσεων διεθνούς δικαιοδοσίας, μεταξύ των οποίων καταλέγεται η προβλεπόμενη από το άρθρο 5, σημείο 3, του εν λόγω κανονισμού, μόνον κατά παρέκκλιση από τη θεμελιώδη αρχή που θέτει το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού περί γενικής δικαιοδοσίας των δικαστηρίων του κράτους μέλους της κατοικίας του εναγομένου (απόφαση Melzer, EU:C:2013:305, σκέψη 23).
- 45 Δεδομένου ότι η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός αποτελεί κανόνα που προβλέπει ειδική βάση διεθνούς δικαιοδοσίας, πρέπει να ερμηνεύεται περιοριστικά και δεν επιτρέπει ερμηνεία βαινουσα πέραν των περιπτώσεων που μνημονεύει ρητώς ο εν λόγω κανονισμός (απόφαση Melzer, EU:C:2013:305, σκέψη 24).
- 46 Η φράση, πάντως «τόπος όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός», η οποία διαλαμβάνεται στο άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001, αφορά τόσο τον τόπο όπου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός όσο και τον τόπο επελεύσεως της ζημίας, οπότε ο εναγόμενος μπορεί να εναχθεί, κατ' επιλογήν του ενάγοντος, ενώπιον του δικαστηρίου του ενός ή του άλλου εκ των δύο αυτών τόπων (απόφαση Melzer, EU:C:2013:305, σκέψη 25).

47. Επισημαίνεται συναφώς ότι, κατά πάγια νομολογία, ο κανόνας διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 στηρίζεται στην ύπαρξη ιδιαιτέρως στενού συνδέσμου μεταξύ της διαφοράς και των δικαστηρίων του τόπου στον οποίο συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιόγιο γεγονός, βάσει του οποίου δικαιολογείται η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων αυτών για λόγους εύρυθμης λειτουργίας της δικαιοσύνης και αποτελεσματικής οργανώσεως της δίκης (απόφαση Melzer, EU:C:2013:305, σκέψη 26).
48. Δεδομένου ότι ο προσδιορισμός ενός εκ των συνδέσμων που έχει δεχθεί η νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 46 της παρούσας αποφάσεως πρέπει να καθιστά δυνατή την απονομή διεθνούς δικαιοδοσίας στο δικαστήριο που βρίσκεται αντικειμενικά σε καλύτερη θέση να εκτιμήσει κατά πόσο συντρέχουν οι προϋποθέσεις που στοιχειοθετούν την ευθύνη του εναγομένου, εξ αυτού συνάγεται ότι μπορεί να επιληφθεί της υποθέσεως μόνον το δικαστήριο στην περιφέρεια δικαιοδοσίας του οποίου εντοπίζεται ο εφαρμοστέος σύνδεσμος (βλ., σχετικά, αποφάσεις Folien Fischer και Fofitec, C-133/11, EU:C:2012:664, σκέψη 52, και Melzer, EU:C:2013:305, σκέψη 28).
49. Όσον αφορά τον τόπο του γενεσιουργού της ζημίας γεγονότος, από την απόφαση του αιτούντος δικαστηρίου προκύπτει ότι το προβαλλόμενο ζημιόγιο γεγονός φέρεται να οφείλεται σε πλείονες αιτουρούς και ότι η First Note, μόνη εναγόμενη στην υπόθεση της κύριας δίκης, ενήργησε αποκλειστικώς εντός του Βελγίου και, ως εκ τούτου, εκτός της περιφέρειας δικαιοδοσίας του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου έχει εναχθεί.
50. Όπως, όμως, έχει κρίνει το Δικαστήριο, οσάκις ένα μόνον από πλείονα πρόσωπα που φέρονται ως υπαίτιοι της προβαλλομένης ζημίας ενάγεται ενώπιον δικαστηρίου εντός της περιφέρειας δικαιοδοσίας του οποίου δεν έχει ενεργήσει, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός επήλθε εντός της περιφέρειας δικαιοδοσίας του δικαστηρίου αυτού, κατά την έννοια του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 (βλ. απόφαση Melzer, EU:C:2013:305, σκέψη 40).
51. Συνεπώς, βάσει του άρθρου 5, σημείο 3, του εν λόγω κανονισμού δεν μπορεί να θεμελιωθεί, βάσει του τόπου του γενεσιουργού της ζημίας γεγονότος, διεθνής δικαιοδοσία για την εκδίκαση αγωγής λόγω ευθύνης, η οποία στηρίζεται στον εθνικό νόμο κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού του κράτους μέλους του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της υποθέσεως και η οποία ασκείται κατά ενός εκ των φερομένων ως υπαίτιων της ζημίας που δεν ενήργησε εντός της περιφέρειας δικαιοδοσίας του δικαστηρίου το οποίο έχει επιληφθεί της υποθέσεως (βλ. απόφαση Melzer, EU:C:2013:305, σκέψη 41).
52. Ωστόσο, αντιθέτως προς την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η υπόθεση Melzer (EU:C:2013:305), στην υπόθεση της κύριας δίκης το αιτούν δικαστήριο δεν υπέβαλε ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του άρθρου 5, σημείο 3, του εν λόγω κανονισμού όσον αφορά τη θεμελίωση της διεθνούς δικαιοδοσίας των γερμανικών δικαστηρίων με κριτήριο αποκλειστικώς τον τόπο του γενεσιουργού της προβαλλομένης ζημίας γεγονότος.
53. Ως εκ τούτου, πρέπει να εξετασθεί επίσης αν, σε περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, στην οποία πλείονα άτομα φερόμενα ως υπαίτια της προβαλλομένης ζημίας ενήργησαν εντός διαφορετικών κρατών μελών, μπορεί βάσει του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 να θεμελιωθεί, με κριτήριο τον τόπο επελεύσεως της ζημίας, διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων κράτους μέλους για την εκδίκαση αγωγής λόγω ευθύνης, η οποία στηρίζεται στον νόμο κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού του ιδίου κράτους μέλους του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της υποθέσεως και η οποία ασκείται κατά ενός εκ των φερομένων ως υπαίτιων της ζημίας που δεν ενήργησε εντός της περιφέρειας δικαιοδοσίας του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της υποθέσεως.
54. Κατά πάγια νομολογία, τόπος επελεύσεως της ζημίας είναι εκείνος όπου προκλήθηκε ζημία εξαιτίας του γεγονότος που δύναται να στοιχειοθετήσει ευθύνη εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας (βλ. απόφαση Zuid-Chemie, C-189/08, EU:C:2009:475, σκέψη 26).

- 55 Όσον αφορά ζημίες που οφείλονται σε προσβολή δικαιώματος πνευματικής και εμπορικής ιδιοκτησίας, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι η επέλευση της ζημίας εντός συγκεκριμένου κράτους μέλους εξαρτάται από το αν το δικαίωμα του οποίου προβάλλεται η προσβολή χαίρει προστασίας εντός του κράτους μέλους αυτού (βλ. αποφάσεις Wintersteiger, C-523/10, EU:C:2012:220, σκέψη 25, και Pinckney, C-170/12, EU:C:2013:635, σκέψη 33).
- 56 Η απαίτηση αυτή ισχύει και στις περιπτώσεις που αφορούν την προστασία τέτοιου δικαιώματος βάσει εθνικού νόμου κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού.
- 57 Πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτό ότι, σε περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, τα γερμανικά δικαστήρια μπορούν να επιληφθούν διαφοράς σχετικής με παράβαση του εν λόγω νόμου, εφόσον πράξη τελεσθείσα εντός άλλου κράτους μέλους προκάλεσε ή ενδέχεται να προκαλέσει ζημία εντός της περιφέρειας δικαιοδοσίας του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της υποθέσεως.
- 58 Συναφώς, απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του, κατά πόσον η εντός της βελγικής επικράτειας πώληση του αρώματος με την ονομασία «Blue Safe for Women» στον Stefan P. συνιστά παράβαση των διατάξεων του γερμανικού νόμου κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού και, ως εκ τούτου, προκάλεσε ζημία εντός της περιφέρειας δικαιοδοσίας του δικαστηρίου αυτού.
- 59 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία προβάλλεται ισχυρισμός περί παράνομης συγκριτικής διαφημίσεως ή αθέμιτης απομιμήσεως σημείου προστατευόμενου βάσει κοινοτικού σήματος, για τις οποίες απαγορεύει ο νόμος κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού του κράτους μέλους του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της υποθέσεως, δεν μπορεί να θεμελιωθεί, βάσει της διατάξεως αυτής και με κριτήριο τον τόπο του γενεσιουργού γεγονότος ζημίας οφειλομένης σε παράβαση του νόμου αυτού, διεθνής δικαιοδοσία δικαστηρίου του εν λόγω κράτους μέλους, δεδομένου ότι ο εναγόμενος εκ των φερομένων ως αυτουργών δεν ενήργησε εντός του κράτους αυτού. Αντιθέτως, στην περίπτωση αυτήν μπορεί να θεμελιωθεί, βάσει της εν λόγω διατάξεως και με κριτήριο τον τόπο επελεύσεως της ζημίας, διεθνής δικαιοδοσία για την εκδίκαση αγωγής λόγω ευθύνης, η οποία στηρίζεται στον εν λόγω εθνικό νόμο και η οποία ασκείται κατά προσώπου εγκατεστημένου εντός άλλου κράτους μέλους για το οποίο υποστηρίζεται ότι τέλεσε εντός του άλλου αυτού κράτους μέλους πράξη που προκάλεσε ή ενδέχεται να προκαλέσει ζημία εντός της περιφέρειας δικαιοδοσίας του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της υποθέσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 60 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπιπτόντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Η φράση περί «κράτους μέλους στο οποίο διαπράχθηκε [...] η παραποίηση/απομίμηση», κατά το άρθρο 93, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση πωλήσεως και παραδόσεως προϊόντος παραποιήσεως/απομιμήσεως εντός κράτους μέλους, εν συνεχεία δε μεταπωλήσεως από τον αγοραστή εντός άλλου κράτους μέλους, δεν μπορεί να θεμελιωθεί βάσει της διατάξεως αυτής διεθνής δικαιοδοσία για την εκδίκαση αγωγής λόγω παραποιήσεως/απομιμήσεως στρεφόμενης κατά του αρχικού πωλητή που δεν ενήργησε εντός του κράτους μέλους του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου ασκήθηκε η αγωγή.

- 2) Το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία προβάλλεται ισχυρισμός περί παράνομης συγκριτικής διαφήμισης ή αθέμιτης απομιμήσεως σημείου προστατευόμενου βάσει κοινοτικού σήματος, τις οποίες απαγορεύει ο νόμος κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού (Gesetz gegen den unlautern Wettbewerb) του κράτους μέλους του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της υποθέσεως, δεν μπορεί να θεμελιωθεί, βάσει της διατάξεως αυτής και με κριτήριο τον τόπο του γενεσιουργού γεγονότος ζημίας οφειλομένης σε παράβαση του νόμου αυτού, διεθνής δικαιοδοσία δικαστηρίου του εν λόγω κράτους μέλους, δεδομένου ότι ο εναγόμενος εκ των φερομένων ως αυτουργών δεν ενήργησε εντός του κράτους αυτού. Αντιθέτως, στην περίπτωση αυτή μπορεί να θεμελιωθεί, βάσει της εν λόγω διατάξεως και με κριτήριο τον τόπο επελεύσεως της ζημίας, διεθνής δικαιοδοσία για την εκδίκαση αγωγής λόγω ευθύνης, η οποία στηρίζεται στον εν λόγω εθνικό νόμο και η οποία ασκείται κατά προσώπου εγκατεστημένου εντός άλλου κράτους μέλους για το οποίο υποστηρίζεται ότι τέλεσε εντός του άλλου αυτού κράτους μέλους πράξη που προκάλεσε ή ενδέχεται να προκαλέσει ζημία εντός της περιφέρειας δικαιοδοσίας του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της υποθέσεως.

(υπογραφές)